

Het Vagevuur van een ziel omdat zij de H. Communie niet ontving.**“O God, U te zien en van U weg te vluchten is een dodelijk en onbeschrijfelijk lijden!”**

Hierna zag ik een ziel uit het vagevuur die zich verborg en wegliep als zij ons zag.

Zij voelde zich zo beschaamd dat ze als verpletterd werd.

Ik was zo verbaasd dat zij wegvluchtte in plaats van naar het kleine Kind te lopen.

Jezus verdween en ik ging naar haar toe om haar de reden hiervoor te vragen.

Zij was zo beschaamd dat zij geen woord kon uiten. Als ik haar dwong, zei ze mij:

“Het is de rechtvaardige gerechtigheid van God.

Zij heeft mijn voorhoofd getekend met verwarring en schrik voor zijn Aanwezigheid. Hierdoor moet ik van Hem wegvluchten. Ik handel tegen mijn eigen wil. Terwijl ik verteerd wordt door verlangen naar Hem, overvalt mij een ander lijden en ik vlucht weg van Hem.“

***O God! Hem te zien en van Hem weg te vluchten!
Dat zijn dodelijke en onbeschrijflijke pijnen.***

Maar ik heb dit lijden verdiend, dat verschillend is van de andere zielen.

Ik heb immers een vroom leven geleid en dikwijls misbruik gemaakt, omdat ik de H. Communie niet ontvangen heb.

Dit gebeurde wegens onbenulligheden, bekoringen, koude, angsten.

En dikwijls zelfs hierom, om mijn biechtvader te kunnen vertellen en hem te laten horen dat ik de H. Communie niet ontvangen had.

De zielen zien dat als iets onbeduidend. God oordeelt dit zeer streng en geeft lijden, dat het ander lijden overtreft. ***Het zijn immers fouten die rechtsreeks tegen de Liefde ingaan.***

Jezus Christus brandt van verlangen in het H. Sacrament van zijn Liefde om zich aan de zielen te schenken. Hij voelt zich voortdurend sterven van Liefde.

En als een ziel naar Hem kan komen om Hem te ontvangen, en het niet doet, of nog erger, wanneer zij wegens vele onbenullige voorwendsels onverschillig blijft,

dan zijn de belediging en de ontgoocheling voor Hem zo groot,

-dat Hij zich rusteloos voelt,

-dat Hij brandt en zijn Vlammen niet kan meedelen.

Hij voelt zich dan als verstikt door zijn eigen Liefde.

Hij vindt niemand om deze mee te delen en wordt bijna gek hierdoor.

Hij herhaalt:

„De overmaat van mijn Liefde wordt niet opgemerkt. Zij wordt zelfs vergeten.

Zelfs degenen die zich mijn bruiden noemen, verlangen er niet naar om Mij te ontvangen en Mij tenminste aan hen mee te delen.

Ach, nergens vind Ik een uitwisseling! ***O! Ik word niet bemind! Ik word niet bemind!***

En daarom liet de Heer mij, om mij te reinigen van deze fout, deelnemen aan de pijn die Hij lijdt wanneer de zielen Hem niet ontvangen. Het is een pijn, een lijden, een vuur. Het vuur van het vagevuur is niets in vergelijking hiermee.”

Ik was nadien terug in mezelf, gans verrast. Ik dacht na over de pijn van deze ziel. Hier bij ons wordt het niet ontvangen van de H. Communie als onbelangrijk aanzien.